

CZU 028.5:027.52(478-25)=135.1

POVESTEA DE SUCCES
prezentată la Sesiunea „Transformarea
experienței utilizatorilor: nevoi și așteptări”,
cu ocazia împlinirii a 147 de ani ai Bibliotecii
Municipale „B.P. Hasdeu”

Ana-Maria LUCHIȚA,
elevă la IPLT „Mihai Viteazul”,
cititoare a Bibliotecii „Ovidius”

Povestea mea de succes a început acum șase ani, când prima mea învățătoare, doamna Ana Brescan, la îndemnul doamnelor bibliotecare, ne-a organizat două întâlniri cu scriitorii. Ulterior, fiecare dintre noi a primit câte un card de acces la bibliotecă, pe care l-am utilizat pentru a împrumuta cărțile propuse spre lectură la școală. Atunci, când doar împrumutam cărțile, nu vedeam încă efortul și lucrurile de cealaltă parte a „zidului”.

Primele mele zile la bibliotecă au avut loc într-o vară importantă pentru mine, în care căutam activități pentru a petrece timpul într-un mod plăcut și util. Am aflat atunci despre Programul „Provocarea verii” – o tabără care mi-a oferit posibilitatea de a mă distra, de a cunoaște și de a învăța în mod experimental, practic și amuzant. „Provocarea verii” m-a dezvoltat enorm și mi-a oferit posibilitatea de a-mi desfășura primele ore de voluntariat, de a pătrunde mai adânc în misterul acestei lumi, acestui lăcaș al cărților. Dar, cel mai important, acest program a fost ușa și incipitul întregii mele călătorii pe acest tărâm.

„Provocarea verii” a fost un intermediar dintre mine și Concursul de lectură „Bătălia cărților”, cel care mi-a deschis nepărtinitoarea cale spre dizolvarea suspansului și impozantei întrebări și ambiții de a descoperi ce se află după „zidurile albe” ale cărților. Concursul mi-a oferit oportunitatea de a mă afirma, de a mă face cunoscută și auzită, de a oferi percepțiilor și judecății

mele valoare, formă și volum. Cu ajutorul acestuia, am cunoscut persoana pe care o căutam neîncetat de când am început această aventură – pe doamna Lilia Don-Ciobanu. Participarea la „Bătălia cărților” mi-a dezvoltat capacitatea de analiză critică, de exprimare, de expunere a gândurilor și de extragere a lecțiilor morale, a caracterelor ilustre din cărți, de cizelare și învățare din acest obiect grandios și incitant.

Concursul Internațional de Limbă, Cultură și Civilizație Românească „Primăvară Românească, Pretutindeni!”, organizat de Romanian Business School și Școala Metropolitană ARC, m-a însoțit în ultimele două ierni, diversificându-le și îmbogățindu-le cu amploarea textelor moderne, precum și postmoderne, care mi-au oferit posibilitatea de creștere, de înțelegere și deosebire a figurilor de stil, procedeele literare, precum și succinte lecții de istorie a literaturii, de reflecție asupra temelor ce marchează și caracterizează istoria contemporană a românilor: deportările, migrația, ocupația sovietică și cenzura. M-a format și mi-a modelat perspectiva asupra lumii, asupra vremurilor maligne și asupra prezentului implacabil. Temele abordate nu sunt însă singurele ce oferă concursului un caracter nostalgic, ci și amintirea timpului și muncii depuse în fiecare zi după ore și în fiecare seară pe platformele Viber și WhatsApp, aplicând diverse tehnici de decodificare a mesajului: adresarea întrebărilor, alcătuirea planului de idei, analiza figurilor de stil, a motivelor literare, a simbolurilor, inventarea unor povești, compararea cu alte texte și identificarea jocurilor de intertextualitate.

Programul „Chișinăul citește” a contribuit la edificarea persoanei mele de astăzi, prin jocul pe care l-am creat anul trecut în cadrul serviciului STEAM Creativity – un joc de societate numit „Brain Box – Întâmplări cu tâlc: despre responsabilitate, despre iubire”, gândit și realizat în baza cărții *Întâmplări cu tâlc. Despre responsabilitate, despre iubire* de Cristina Bujor. În urma acestei activități, am deprins capacități de lucru în programe și aplicații, tehnologia fiind cea care a reprezentat materia mea primă în acest caz, precum și aptitudinea de lucru cu textul prin adresarea corectă a întrebărilor bazate pe detalii și a celor de interpretare, crearea haiku-urilor, acrostihurilor, ghicitorilor și rebusurilor. În cadrul acestui program, am depus, timp de o lună și jumătate, multă muncă asiduă, întregul proces de realizare a jocului fiind presărat cu emoții, frică, euforie, durere, fericire, perseverență, culminând cu beatitudinea rezultatului finit.

În ultimele două veri, am avut deosebita ocazie de a participa la taberele ARC din România: la tabăra „Codrii de aramă” din Botoșani și „Oglinzi” din județul Neamț. Un rol inerent îl joacă aici biblioteca și toate activitățile pe care le desfășoară, pentru că meritele și rezultatele căpătate sunt cele care mi-au oferit posibilitatea dată, în special locurile obținute la Concursul organizat de Fundația Romanian Business School în parteneriat cu Școala de Gramatică și Școala Metropolitană ARC din București, desfășurat sub patronajul Comisiei Naționale a României pentru UNESCO. În cei doi ani (în cel din urmă, mergând cu întregul nostru grup de cititori fideli ai bibliotecii), am avut parte de cele mai neverosimile clipe, amintiri și momente. Aventura, locurile vizitate, cultura și istoria s-au împletit într-un preș călăuzitor și plin de memorii marcante, extraordinare.

Povestea mea de succes marchează însă și prezența unor persoane cu rol crucial în activitatea mea. Nu ar fi existat nimic dintre toate acestea dacă nu erau doamnele bibliotecare. În plan principal, am continuat să vin mai des la bibliotecă datorită celor care mă așteptau acolo, căutând acele bibliotecare care știu să te facă să te simți special și unic, talentat și apreciat. Contează mult oamenii în viața noastră și anume acei oameni care mereu te vor sprijini și susține, fiind însă capabil/ă să faci și tu la fel pentru ei. Cea care mereu mi-a fost alături, de când am cunoscut-o și până în prezent, cea care m-a făcut să vreau să învăț, să citesc, să mă dezvolt, cea care a schimbat cursul vieții mele doar prin simpla dumneaei prezență, care m-a motivat să iubesc cuvântul și tot universul lui este, cum am mai menționat, doamna Lilia Don-Ciobanu, un pilon al culturii și cunoștințelor mele, un axis mundi a tot ceea ce se identifică cu munca, respectul, prețuirea, prietenia, blândețea, cugetul, aventura și sacrificiul.

Povestea mea m-a schimbat și încă mă schimbă, căci fiecare dintre noi e o bucată mare de plumb continuu modelat, cizelat, rupându-i-se părți vechi și lipindu-i-se altele noi. Povestea îmi oferă posibilitatea de a reflecta, de a mă descoperi, de a-mi lărgi orizonturile și de a-mi pune noi scopuri, nu limite. Biblioteca (un cuvânt atât de detestat în ziua de azi de marea parte a copiilor) ascunde mult mai multe secrete decât pare, decât ne imaginăm doar privind o fațadă, o carte, un cititor. Ea prinde lumini și valori pentru fiecare în parte. Am devenit mai conștientă, mai responsabilă, mai muncitoare, mai visătoare, mai creativă, mai matură.

Povestea mea m-a făcut să vreau să descopăr mai mult, să trăiesc mai multe emoții, mai multe întâmplări. Să vreau să am un trecut undeva, să pot să merg undeva, știind că acolo voi putea pleca și mă vor asalta maldăre de amintiri.

Biblioteca, pe lângă toate celelalte, mi-a dăruit persoane dragi sufletului meu, prieteni care mă motivează, mă inspiră și mă schimbă, relația noastră fiind una de durată, plină de sinceritate și profunzime, inclusiv în afara cluburilor bibliotecii prin aderarea la diferite activități, un exemplu fiind întâlnirea cu scriitorul John Boyne sau cu poeta și prozatoarea Maria Pilchin.

Biblioteca, prin Clubul „Ovidienii” este o pistă de lansare pentru cititori, așa cum a fost și în cazul meu, rezultatele mele găsin-du-și ecoul în revistele *Campus Junior* și *Noi*.

Povestea mea nu se încheie însă aici și nici nu se va finaliza în curând, căci tot ce am enumerat și relatat anterior are un caracter ciclic, activitățile fiind alternative și succesive. Acesta e începutul poveștii mele de succes...